

PELESIUKAS

Pelesos vidurinės mokylos lietuvių
mokomąja kalba laikraštis

Pelesa, 2017



**Šiame numeryje
skaitykite:**



Psl. 1

Redakcijos žodis



Psl. 2

Ar žinote, kad...



Psl. 3

Pašnekesiai su...



Psl. 4

Mūsų mokyklai – 25-eri!



Psl. 4

Išmok ir įsidėmėk!

*Ar pastebėjote – vėsiom žvaigždėm jau naktys lyja?
Jų prikrenta į širdį, į knygas, atminimus.
Ir vilioja po rudens dangum kľajoti mus...*

Redakcijos žodis

Mokytojų diena – nuostabi šventė, kai mes galime išreikšti savo padėką mūsų mokytojams už jų nepaprastą ir kilnų darbą, už dėmesį ir kantrybę, už norą matyti mus, savo mokinius, dorais ir garbingais piliečiais. Mokytojas – svarbus žmogus kiekvieno iš mūsų gyvenime. Kai ateiname į mokyklą, naujame žinių pasaulyje būtent mokytojas tampa mūsų atrama. Jis atveria mums daug naujų ir įdomių dalykų, ugdo naudingus ir reikalingus įgūdžius, padeda orientuotis gyvenime.

Mokytojų dieną visose mokyklose tvyro ypatinga šventinė atmosfera. Visi puošnūs, gražūs, su gėlėmis ir sveikinimais. Šią dieną skamba daug šiltų ir nuoširdžių žodžių, skirtų mokytojams, kurie, be abejo, nusipelno tai girdėti kasdien.

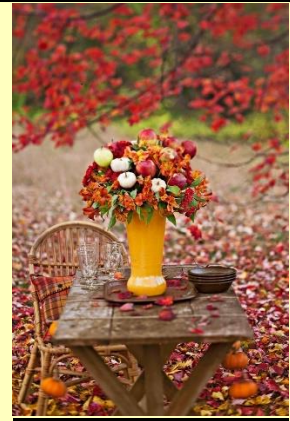
Mes visi išgyvename arba jau išgyvenome mokyklinius metus. Visi turėjome pirmąją mokytoją, kuri mokė mus rašyti, skaityti ir t. t. O vėliau mus, paaugusius mažylis, perdavė savo kolegoms, kurie toliau vedė jau paauglius pirmyn žinių keliu.

Būtinai pasveikinkite tuos, kurie kasdien atiduodavo ir toliau atiduoda mokiniams savo sielos dalelę. Tegul mokytojų dieną ore tvyro lengvas gėlių kvapas, skamba maloni muzika, užkrečiantis juokas ir tik patys nuoširdžiausi sveikinimai! Su artėjančia Tarptautine mokytojų diena!

Jaunieji korespondentai

Ar žinote, kad...

Spalio 5-oji – Tarptautinė mokytojų diena. Šią šventę 1966 m. pasiūlė UNESCO, tarpvyriausybinių konferencijų, pripažindama svarbą mokytojų vaidmeniui švietimui, asmenybės formavimui ir dabartinės visuomenės raidai, siekdama visose šalyse garantuoti mokytojų padėtį, atitinkančią jų svarbą, ir norėdama parodyti deramą pagarbą.



Pašnekesiai su...

Šiuolaikinį gyvenimo ritmą galima apibūdinti vienu žodžiu – skubėjimu. Mes visą laiką kažkur skubame – gyventi, dirbti, jausti... Darbas, namai, šeima, mokslai, vėl darbas. Šiuolaikinis žmogus dažnai lyginamas su vovere, besisukančia rate, kuri beveik niekada nesustoja.

Mūsų pedagogai – ne išimtis, jie taip pat nuolat pasinėrę į darbą, tačiau specialiai šiam šventiniam laikraščio numeriui mums pavyko įkalbinti keletą mūsų mylimų ir nepakartojamų mokytojų, jau daugybę metų besidarbuojančių mokykloje, pasidalinti savo „pedagoginio gyvenimo būdo“ akimirkomis, pamąstymais...



**Antanina
Arbačiauskienė,
direktorius
pavadootoja
ugdymui,
biologijos
mokytoja**

Ką geriausiai prisimenate iš savo mokyklinio gyvenimo?

– Kasmet bendrabučio gyventojai statydavome Kalėdinius spektaklius. Buvo smagu repetuoti.

Kas lėmė jūsų profesijos pasirinkimą? Kaip tapote mokytoja?

– Atsitiktinai tikėjausi „laisvo“ diplomo, bet Pagirių mokyklai reikėjo biologo ir manęs neišleido... Taip ir tapau mokytoja.

Prisiminkite savo pirmąsias pamokas. Kokius potyrius, įspūdžius, emocijas išgyvenote savo darbo pradžioje?

– Tai buvo daugiau kaip prieš 30 metų. Atsimenu 28 į mane įsmeigtas akis, o toliau viskas praėjo labai greitai, kad aš net nespėjau suvokti, kas vyksta.

Kas, jūsų nuomone, sunkiausia dirbant mokytoju?

– Dabar – rasti laiko tobulinimuisi ir laiko konkrečiam vaikui, nes per popierius to laiko nelieta.

Dabar daug kalbama apie tai, koks turėtų būti šiuolaikinis mokytojas. O kaip manote, koks turi būti šiuolaikinis mokinys?

– Mes turime priimti vaiką tokį, koks jis yra, o ne „daryti užsakymus“, koks jis turėtų būti.

Kaip paprastai leidžiate laisvalaikį?

– Beveik neturiu jo. Mėgstu pabūti tyloje, pasikapstyti darže, kad žemė sugertų neigiamas emocijas. Retkarčiais paskaitau. Labai mėgstu teatrą. Pasitaikius progai visada nueinu į spektaklį, operą.

Įvardinkite savo mėgstamiausius: rašytoją, knygą, filmą, spalvą, muzikos atlikėją, metų laiką.

– Neturiu nei mėgstamiausio rašytojo, nei

knygos, nei filmo... Tiesiog pasineriu į procesą ir man nelabai svarbus pavadinimas ar autorius, patinka jausmas. Spalva – gal mėlyna, metų laikas – vėlyvas pavasaris (bundanti gamta).

Pasakykite 5 būdvardžius, kuriais apibūdintumėte save.

– Teisinga, nuoširdi, kukli, reikli, draugiška.

Ar buvo (yra) jūsų gyvenime žmogus, kurį laikote pagrindiniu savo mokytoju?

– Žinoma, mama. Ji visiems yra pirmoji mokytoja. Kiekvienas žmogus ko nors išmoko.

Ko palinkėtumėte sau?

– Sveikatos, ištvermės, daugiau laisvalaikio, laimės sau ir artimiesiems.

Jūsų palinkėjimai visiems mokytojams.

– Viso to, ko linkėjau sau.



Nijolė Andrušaitienė, pradinii klasių mokytoja, bibliotekininkė
Ką geriausiai prisimenate iš savo mokyklinio gyvenimo?

– Mokyklinę draugystę, vasaros darbo stovyklas, mokyklines šventes – šimtadienius.

Kokios buvo mėgstamiausios ir nemėgstamiausios pamokos?

– Mėgstamiausios: istorija, geografija, darbai.
 Nemėgstamiausios: chemija, matematika.

Kas lėmė jūsų profesijos pasirinkimą? Kaip tapote mokytoja?

– Atsitiktinumas: pasiūlė darbą kaimo mokykloje – 10 km nuo miesto, kuriame gyvenau.

Prisiminkite savo pirmąsias pamokas. Kokius potyrius, įspūdžius, emocijas išgyvenote savo darbo pradžioje?

– Pirmosios pamokos buvo sunkios, nes reikėjo mokytis iš karto dvi klases – 2 antrokus ir 10 ketvirtokų, bet mokiniai buvo labai paklusnūs.

Kas, jūsų nuomone, sunkiausia dirbant mokytoju?

– Sudominti mokymusi, suprasti kiekvieną vaiką, neatsilikti, daug žinoti.

Dabar daug kalbama apie tai, koks turėtų būti šiuolaikinis mokytojas. O kaip manote, koks turi būti šiuolaikinis mokinys?

– Kaip ir visais laikais – mokinys turi turėti noro mokytis.

Kaip paprastai leidžiate laisvalaikį?

– Daug skaitau grožinės literatūros, žiūriu filmus, bendrauju su artimaisiais, vaikščioju, kai yra galimybė – keliauju po Lietuvą ir užsienį.

Įvardinkite savo mėgstamiausius: rašytoją, knygą, filmą, spalvą, muzikos atlikėją, metų laiką.

– Rašytojai: M. Waltari, Styron, Roth, knygos – Tournje „Girių karalius“, M. Waltari „Sinukė egiptietis“, muzikos atlikėjas – Zuchero, metų laikas – vasara, filmas – „Asmens sargybinis“, spalva – geltona.

Pasakykite 5 būdvardžius, kuriais apibūdintumėte save.

– Kantri, rami, linksma, tvarkinga.

Jeigu turėtumėte galimybę atidaryti savo mokyklą, kokia ji būtų?

– Nebūtų griežto laiko skirstymo: pamoka-pertrauka. Pradinukai turėtų dalykines zonas savo klasėje.

Ar buvo (yra) jūsų gyvenime žmogus, kurį laikote pagrindiniu savo mokytoju?

– Patiko lietuvių kalbos ir literatūros mokytojas vidurinėje mokykloje – buvo tikras profesionalas, gerai išmanė Lietuvos istoriją, vėliau dirbo visuotinės lietuvių enciklopedijos redakcijoje. Buvo ramus, supratingas.

Ko palinkėtumėte sau?

– Sveikatos, energijos ir kantrybės su pirmokais, geros nuotaikos peržengus mokyklos slenkstį.

Jūsų palinkėjimai visiems mokytojams.

– Kuo mažiau darbo su neįdomiais „popieriais“, kuo daugiau džiaugsmingų valandėlių rašant gerus ir labai gerus pažymius, įdomaus ir turiningo laisvalaikio.



Švelnis Valentina, baltarusių kalbos ir literatūros mokytoja
Ką geriausiai prisimenate iš savo mokyklinio gyvenimo?

– Mokyklinius vakarus, vokiečių kalbos, rusų ir baltarusių literatūros pamokas.

Kas lėmė jūsų profesijos pasirinkimą? Kaip tapote mokytoja?

– Vaikystėje visada žaidžiau „mokyklą“. Vedžiau savo klasės dienyną, stengiausi atkartoti mokytojos raštą.

Kas, jūsų nuomone, sunkiausia dirbant mokytoju?

– Viskas sunku; sunkiausia profesija.

Dabar daug kalbama apie tai, koks turėtų būti šiuolaikinis mokytojas. O kaip manote, koks turi būti šiuolaikinis mokinys?

– Norintis nors kažką mokėti, kažko siekiantis.

Įvardinkite savo mėgstamiausius: rašytoją, knygą, filmą, spalvą, muzikos atlikėją, metų laiką.

– Daug perskaityta, visi rašytojai savaip talentingi. Mėgstu visus metų laikus. Kiekvienas metas savaip nepakartojamas.

Mūsų mokyklai – 25-eri!

2017 m. mūsų mokyklai sukanka 25 metai. Tai – unikali mokykla, kuri tapo ryškiu mokslo šviesos ir lietuvių kultūros bei tradicijų sklaidos židiniu Baltarusijoje. Baigę mokyklą kasmet į savarankišką gyvenimą išeina gražus jaunų žmonių būrys, išmokusių pažinti, pasirengusių toliau siekti žinių, tobulėti ir būti naudingais Tėvynei.

Žinoma, kad ilgai išlieka tik tie darbai, kurie yra pasiekti atkakliu darbu ir nuolatinėmis pastangomis. Todėl norime mokyklos bendruomenei palinkėti ir toliau eiti tobulėjimo keliu, o mokslas toliau būtų didžiausia vertybė, teikianti pažinimo džiaugsmą, atverianti naujus kelius į tautos ir pasaulio bendruomenę.

Jaunieji korespondentai



Iš mokyklos praeities

❖ 1992 metais Gardino srities, Varanavo rajono Pelesos kaime buvo atidaryta pirmoji lietuviška mokykla Baltarusijos Respublikoje.

❖ Mokyklos įkūrėjai yra Lietuvos Respublikos Kultūros fondas bei Kultūros ir Švietimo ministerija.

❖ Mokyklos steigėjas – Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas prie Lietuvos Respubliko Vyriausybės.

❖ Mokykla tapo lietuviškos kultūros centru.

❖ 1999 metais mokykla gavo vidurinės mokyklos statusą.

Išmok ir įsidėmėk!



Klaida	Taisyklingas atitikmuo
1. Stepleris	1. Segiklis
2. Flešas	2. Atmintukas
3. Išsireiškimas	3. Pasakymas, posakis
4. Neužilgo	4. Netrukus, greitai
5. Čipsai	5. (Bulvių) traškučiai
6. Hotdogas	6. Dešrainis
7. Steikas	7. Didkepsnis, (amerikietiškas) kepsnys
8. Bankuchenas	8. Šakotis
9. Išmiera	9. Dydis, numeris, matmuo
10. Plintusas	10. Grindjuostė
11. Kas liečia	11. (O) dėl
12. Kaip taisyklė	12. Paprastai, dažniausiai

Laikraštį rengė ir publikavo – Jaunųjų korespondentų būrelis.